
VALTUUTETTUJEN TAHTO

Työväenkuuriassa toimitettujen vaalien tulokset on saatu lopullisesti selville¹¹⁵. Kuudesta valitsijamiehestä on 3 likvidaattoria ja 3 „Pravdan“ kannattajaa. Kenet heistä esitetään edustajaksi? Kenet oikeastaan pitäisi esittää? Antoiko valtuutettujen kokous sen suhteen mitään ohjeita?

Likvidaattorit saivat valituksi kannattajiaan siksi, että salasivat valtuutetuilta omat katsantokantansa, hämäsivät erimielisyydet leikkimällä „yhtenäisyyttä“. Heitä kannattivat heidän sanaansa uskoneet puolueetomat valtuutetut, jotka eivät pidä erimielisyyksistä. Mutta vaikka likvidaattorit yrittivät kuinka samentaa veden, niin yhdessä — ja tärkeimmässä — kysymyksessä tuli sittenkin esiin valtuutettujen tahto. Se oli evästyskysymys. Valtuutettujen kokous hyväksyi suurella äänen enemmistöllä selvän evästyksen edustajalle, „Pravdan“ kannattajain evästyksen.

Selostuksessaan vaaleista „Lutsh“¹¹⁶ vaikenee tästä, mutta sen ei onnistu salata lukijoilta totuutta, jonka kaikki valtuutetut tietävät. Me emme salli sen vääristelevän valtuutettujen tahtoa.

Evästys on ohje edustajalle. Evästys tekee edustajan. Sellainen kuin on evästys, sellainen on edustajakin. Mistä sitten puhuu Pietarin suurten tehtaiden esittämä ja valtuutettujen kokouksen hyväksymä evästys?

Evästys puhuu ennen kaikkea vuoden 1905 tehtävistä, siitä, että nämä tehtävät jäivät ratkaisematta, että maan taloudellinen ja poliittinen tilanne tekee niiden ratkaisemisen välttämättömäksi. Maan vapauttaminen voidaan evästyksen mukaan saavuttaa taistelulla, taistelulla kahdella rintamalla: toisaalta feodaalisbyrokraattisia jätteitä vastaan ja toisaalta petturimaista liberaalista porvaristoa vastaan. Työläisten luotettavana liittolaisena voi olla vain talonpoikaisto. Mutta taistelu voi olla voittoa vain sillä ehdolla, että proletariaatilla on siinä hegemonia (johtava osuus). Mitä tietoisempia ja järjestyneempiä työläiset ovat, sitä paremmin he täyttävät kansan johtajan tehtävän. Ja koska Duuman puhujalava on nykyisissä oloissa eräs parhaista joukkojen järjestämisen ja valistamisen keinoista, niin työläiset lähettävätkin edustajan Duumaan sitä varten, että hän ja myöskin IV Duuman koko sos.-dem. ryhmä puolustaisivat proletariaatin perustehtäviä, maan täydellisiä ja tyypistämättömiä vaatimuksia...

Sellainen on evästyksen sisältö.

Ei ole vaikea käsittää, että tämä evästys eroaa perinpohjin likvidaattorien „ohjelmasta“ — se on kokonaisuudessaan antilikvidaattorinen.

Ja nyt kysymys: jos likvidaattorit kuitenkin rohkenevat esittää oman edustajaehdokkaansa, niin mitä pitää tehdä evästykselle, jota edustajan pitäisi nou-

dattaa, koska siitä on olemassa valtuutettujen edustajakouksen selvä päätös?

Antilikvidaattorinen evästys, jota likvidaattori noudattaa — menevätkö likvidaattorimme sellaiseen häpeään?

Tajuavatko he, että „yhtenäisyys“-leikki on ajanut heidät umpikujaan?

Tai ehkä he aikovat rikkoa evästyksen, painaa sen unholaan?

Mutta mitä pitää silloin tehdä valtuutettujen tahdolle, jonka puolesta Pietarin työläiset epäilemättä tulevat esiintymään?

Rohkenevatko likvidaattorit tallata maahan valtuutettujen tahdon?

He puhuvat vielä voitoista, mutta tajuavatko he, että evästys tuotti heille kuolettavan tappion korostaessaan, että edustajana voi olla vain antilikvidaattori?

*Sanomalehti „Pravda“ № 147,
lokakuun 19 pnä 1919*

Allekirjottus: K. S t.

*Julkaistaan lehden tekstin
mukaan*